

I Svenska kyrkans dopordning uttalas följande ord över den som skall döpas: ”... *Jesus Kristus, den korsfäste och uppståndne kallar dig att vara hans lärjunge.*”

Svenska kyrkan kallar således var och en av oss att vara Jesu lärjungar. Jag är övertygad om att också alla andra kristna samfund bekänner sig till denna fundamentala bekännelse. Att det även är varje enskild församlingsmedlems bekännelse: ”... Jag vill vara Jesu lärjunge.”

Eller, kan det vara så, att lärjungaskapets centrala betydelse är okänt?

Som pensionerad kantor har jag varit musiker vid många dop i Svenska kyrkan, och hört de här centrala orden. Upprepar medvetet: ”... *Jesus Kristus, den korsfäste och uppståndne kallar dig att vara hans lärjunge.*”

Min fråga blir: Hör vi dessa ord? Är de en uppmaning till alla oss som närvarar vid ett dop?

Eller, är orden bara ett ”brus i tiden”?

Vad innebär det att kontinuerligt vilja vara lärjunge? Jag för fram två huvudtankar:

1. Den uppståndnes uppdrag och löfte till var och en av oss. Vi hör detta bibelställe i dopakten:

Matt 28:18-20 Då gick Jesus fram till dem och talade till dem: »Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar: döp dem i Faderns och Sonens och den heliga Andens namn och lär dem att hålla alla de bud jag har gett er. Och jag är med er alla dagar till tidens slut.«

2. Att vara lärjunge, måste ju innebära att vi har ett mål med vårt lärjungaskap: Att bli fullärda och att bli som den mästare vi följer!

Jesus ger oss faktiskt den uppmaningen: Att bli som han! Inlett med en varning för övermod och avslutad med en varning för övermod:

Luk 6:40 - 42 Han gav dem också en liknelse: »Kan väl en blind leda en blind? Ramlar inte båda i gropen?

Det här var den inledande varningen för övermod. Sedan kommer målet med själva lärjungaskapet:

Lärjungen är inte förmer än sin lärare, men när han är fullärd blir han som sin lärare.

Därefter avslutar Jesus målet med ytterligare en varning för övermod:

Varför ser du flisan i din broders öga när du inte märker bjälken i ditt eget? Hur kan du säga till din broder: Låt mig ta bort flisan ur ditt öga, när du inte ser bjälken i ditt eget? Hycklare, ta först bort bjälken ur ditt öga, så kan du se klart och ta bort flisan ur din broders.

Hycklare betyder i grunden ”skådespelare”.

I ditt liv som lärjunge: Var lärjunge på riktigt! Låt bli att låtsas. Det är min och din uppriktighet som är grunden, när vi upptäckt att vi handlat fel!

Det är uppriktigheten, som är grunden för vårt eviga liv. Att vi uppriktigt vill lita på att Jesu försoningsgärning är nödvändig för just dej och mej. Att du och jag behöver Jesu försoning:

Rom 10:9 Ty om du med din mun bekänner att Jesus är herre, och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, skall du bli räddad.

För den vuxna människan är detta grunden.

Steg två är att ta till sig vad bibelns nya testamente berättar.

Detta innebär att någon måste förkunna lärjungaskapets väg!

Några reflektioner över dagens samlande rubrik: Sänd mig.

Jag misstänker att traditionell samfundssyn är: Vi anställer folk för att göra

de grundläggande lärjungajobben: Predika (förkunna) och undervisa.

Jaha, och hur blir det då med mitt lärjungaskap? Logiskt svar: Ingenting.

Vi bor i ett kristet land. Västerlandets grund är faktiskt kristendomens värderingar, något som återspeglar sig i lagstiftning och sociala värderingar.

Just nu pågår en intensiv politisk kamp om invandring, ”migration”. Hur många klarar vi av att ta hand om? Det ställs mot etiska – jag upprepar det återigen - kristna grundläggande värderingar.

Sett ur lärjungaperspektiv har vi ytterligare en aspekt:

Vem ger människor – invandrare och infödda - ett evighetshopp?

Hit kommer muslimer, hinduer, shintoister, buddister. Alla med ett evighetshopp byggt på att de måste bevisa sig värdiga en evighet i gemenskap med sin gud.

Kristendomen berättar något helt annat: Den verkliga Gudens egen son – Jesus – har försonat varje människas misstag. Han har låst upp evighetens port.

Det har han gjort, åt varje människa som vill ta till sig hans försoning!

Fullständig kravlöshet, är grunden i den kristna bekännelsen. Vi läste det nyss i Romarbrevets 10:e kapitel. Vi har nu biblisk allmänbildning. Kan inte nog upprepas i denna allmänbildning, att vi kan avvisa eller ta till oss detta kravlösa evighetslöfte. Löftet som aposteln Paulus beskriver:

2 Kor 5:19 Ty Gud försonade hela världen med sig genom Kristus: han ställde inte människorna till svars för deras överträdelser, och han anförtrodde mig budskapet om denna försoning.

Varje ny dag, är en möjlighet att vara verksam som Jesu lärjunge. Kanske för första gången ta ett enkelt steg. Att i något sammanhang säga: ”Jag bor i ett kristet land och jag är en kristen.”

I USA – som är en smältdegel av invandrare från olika kulturer och

religioner – står det på varje dollarsedel: ”In God we trust”, citerar Wikipedia, uppslagsverket på nätet:

"In God We Trust", (på svenska: I Gud vår förtröstan) är USA:s nationalmotto (U.S. National motto), samt staten Floridas motto. Beslutades som nationellt motto av kongressen år 1956 och infördes som inskription på alla amerikanska mynt och sedlar, dock förekom mottot på amerikanska mynt sedan 1864.

Mottot har kritiserats för att strida mot religionsfriheten uttryckt i USA:s konstitution, men enligt en surveyundersökning från 2003 på uppdrag av USA Today, CNN, och Gallup så har myntinskriftionen stöd av 90% av amerikanerna.

... I Sverige är det ytterst få människor som ens medger att de är kristna ...

Vi som är bekännande kristna: Hur mycket lärjungar vill vi bli? Vill jag verkligen fullt ut vara Jesu lärjunge? För att fullt ut bli som mästaren själv? Är det mitt mål?

Vi kommer strax i evangelietexten läsa om vad Jesus – mästaren – gjorde:

Han hade botat många, och nu kom alla som led av någon plåga och trängde sig på honom för att få röra vid honom.

Återigen, frågan är: Vill jag på fullt allvar vara en lärjunge som vill bli som mästaren själv? En hisnande tanke. Men, det är att vara lärjunge på allvar.

Följande berättar vår bibel att Jesus lovat oss:

Matt 18:19 Vidare säger jag er: allt vad två av er kommer överens om att be om här på jorden, det skall de få av min himmelske fader. Ty där två eller tre är samlade i mitt namn är jag mitt ibland dem.«

Här kommer söndagens text:

Mark 3:7-19 Jesus drog sig undan mot sjön tillsammans med sina lärjungar. En massa människor från Galileen följde med, men också från Judeen, Jerusalem och Idumeen och från andra sidan Jordan och från trakten kring Tyros och Sidon kom människor i massor till honom när de hörde tala om allt han gjorde. Han sade åt sina lärjungar att ha en båt till reds, så att han slapp bli trängd av folkmassan. Han hade botat många, och nu

kom alla som led av någon plåga och trängde sig på honom för att få röra vid honom. Och när de orena andarna såg honom föll de ner för honom och ropade: »Du är Guds son.« Men han förbjöd dem strängt att avslöja vem han var.

De tolv utses

Sedan gick han upp på berget och kallade till sig några som han hade utvalt, och de kom till honom. Han utsåg tolv som skulle följa honom och som han skulle skicka ut att predika och ha makt att driva ut demonerna. Och de tolv han utsåg var: Simon, som han gav namnet Petrus, Sebedaios son Jakob och Jakobs bror Johannes, vilka han gav namnet Boanerges, det vill säga Åskans söner, vidare Andreas, Filippos, Bartolomaios, Matteus, Tomas, Alfaios son Jakob, Taddaios, Simon Kananaios och Judas Iskariot, han som förrådde honom.